

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/90/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124012448
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2124012448.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C., trvalé bydlisko mesto C., adresa na doručovanie písomností D. XX, C., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Trnava zo 6. mája 2025, sp. zn. 105T/36/2024, na verejnom zasadnutí konanom 18. novembra 2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamieta.

odôvodnenie:

- Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo 6. mája 2025, sp. zn. 105T/36/2024, uznal A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 5.8.2024 (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že napriek tomu, že si dňa 22.12.2023 prevzal výzvu Okresného súdu Trnava zo dňa 22.12.2023, sp. zn. 0T/256/2023 na nástup do výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.12.2023, sp. zn. 0T/256/2023, právoplatným dňa 22.12.2023, kde mu vo výzve bol určený termín nástupu do výkonu trestu v lehote do 08.01.2024, túto výzvu v mieste svojho bydliska, a ani na ostatných miestach SR nerešpektoval a do výkonu trestu bez vážneho dôvodu nenastúpil až do dňa 13.01.2024, kedy bol dodaný policajným orgánom do výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov.
- Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.
- Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátorka a obhajkyňa obžalovaného JUDr. Magdaléna Kuciaňová vzdala práva na podanie odvolania. Nepřítomnému obžalovanému bolo písomné vyhotovenie rozsudku doručené poštou 10. júna 2025.
- Písomným podaním doručeným okresnému súdu 13. júna 2025 podal obžalovaný voči cit. rozsudku okresného súdu odvolanie, v ktorom uviedol, že od októbra 2023 bolo verejnosti známe, že dôjde k zániku ust. § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák. a preto súdený skutok spáchal v domnienke, že nemôže byť trestne stíhaný za skutok, ktorý sa mu aktuálne kladie za vinu, keďže nenastúpil výkon trestu v tzv. horalkovej krádeži, tak koreň resp. vznik trestného činu marenia nemohol naplniť a to aj s poukazom na horalkové rozhodnutia, ktoré neboli vykonané, boli bezodkladne zrušené ex offa, pretože ďalší výkon trestu by bol v rozpore s ústavou. V odvolaní ďalej uviedol, že 12. júna 2025 bude z výkonu trestu prepustený, čím mu pominie dôvod povinnej obhajoby, no nakoľko je nevzdelaný, insolvetný a nemajetný, žiada ustanoviť advokáta, pokiaľ možno toho, ktorý ho dosiaľ zastupoval a z dôvodu hospodárnosti. Ako adresu na doručovanie písomností na slobode označil D. XX B. C..
- Prokuratúra, ktorej bolo písomne odôvodnené odvolanie obžalovaného doručené, sa k nemu nevyjadřila.

6. Na podklade žiadosti obžalovanému mu okresný súd za obhajkyňu opatrením ustanovil opäť JUDr. Magdalénu Kuciaňovú (ďalej len obhajkyňa).

7. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovanej 21. júla 2025.

8. Za účelom prejednania odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 18. novembra 2025, ktorého sa zúčastnil prokurátor krajskej prokuratúry a obhajkyňa obžalovaného. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, ktorému bolo upovedomenie o termíne riadne a včas doručené poštou na doručovaciu adresu, ktorú uviedol v odvolaní s uplatnením fikcie doručenia podľa § 66 ods. 4 Tr. por., keďže sa zásielka vrátila z uvedenej adresy s poznámkou poštového doručovateľa, že adresát je neznámy. Súčasne bolo zistené, že ku dňu konania verejného zasadnutia sa obžalovaný na území Slovenska vo výkone trestu odňatia slobody ani väzby nenachádza. Dokazovanie krajský súd nedoplňal, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prokurátor považoval odvolanie za nedôvodné, preto ho navrhol zamietnuť v zmysle § 319 Tr. por. Obhajkyňa sa pridržiala písomne odôvodneného odvolania a dodala, že uložený trest považuje za neprimerane prísny a domnieva sa, že vzhľadom na zánik trestnosti by bolo možné obžalovanému uložiť aj miernejší trest, avšak konečné rozhodnutie prenechala na úvahe súdu.

9. Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

11. Je treba zdôrazniť, že v odvolacom konaní sa na chyby odvolaním nevytýkané prihliada len vtedy, ak by zakladali niektorí z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Súčasne krajský súd na tomto mieste pripomína, že v konaní o odvolaní, ktoré je dvojinštančné, platí, že rozhodnutia súdov prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je okrem iného nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa uvedené v napadnutom rozhodnutí replikovať aj v odvolacom rozhodnutí, postačí na ne len poukázať. A tiež platí, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument odvolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, ktorý sa preskúma v odvolacom konaní.

Ku konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo

12. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, tak zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, na ktorý postup boli splnené všetky zákonné podmienky. Obhajoba obžalovaného na hlavnom pojednávaní bola zabezpečená ustanovenou obhajkyňou. Okresný súd dodržal aj ostatné ustanovenia zákona viažuce sa k príprave a priebehu hlavného pojednávania.

13. Nakoniec obžalovaný v odvolaní konaní žiadne chyby nevytýkal a chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil.

K dokazovaniu, jeho rozsahu a spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov

14. Pokiaľ ide o dokazovanie, zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie v súlade s Tr. por. a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. Vykonané dôkazy následne vyhodnotil individuálne aj v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správneému záveru o vine obžalovaného. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Následne sa venoval aj právneému posúdeniu veci. Krajský súd je toho názoru, že takéto odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa kritériá predpokladané ust. § 168 ods. 1 Tr. por., že je vecne správne a obsahovo vyčerpávajúce, preto si ho krajský súd v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach naň poukazuje bez potreby ho na tomto mieste duplikovať.

15. Obžalovaný v odvolaní ani procesu dokazovania žiadne chyby nevytýkal a chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom opäť nezistil.

K odvolacím námietkam obžalovaného

16. Obžalovaný v odvolaní brojil proti vine s tým, že sa mylne domnieval, že uložený trest, ktorý dostal za drobnú tzv. horalkovú krádež, už nemusí nastúpiť s poukazom na medializovanú novelu Tr. zák., ktorá trestnosť tzv. „horalkovej“ krádeže (správne prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák. – pozn. súdu) zrušila. Táto obrana neobstojí. Medializované totiž okrem samotnej novely Tr. zák. č. 40/2024 Z. z. bolo aj to, že má byť účinná až od 15. marca 2024. V tomto prípade bol obžalovaný vyzvaný okresným súdom na nástup výkonu trestu 22. decembra 2023 s dátumom nástupu 8.1.2024, ktorú výzvu si riadne prevzal, preto bolo jeho povinnosťou túto výzvu rešpektovať a uložený trest nastúpiť. Logicky by ho predsa okresný súd nevyzýval na nástup, ak by na taký postup neboli v tom čase splnené zákonné podmienky. A ak by k nejakej podstatnej zmene medzičasom došlo, okresný súd by bol prvý, ktorý by na ňu reagoval a obžalovaného následne vyrozumel.

17. Nesprávna predstava obžalovaného o právnych následkoch jeho konania (nenastúpenia trestu) je tzv. negatívny právny omyl, ktorý je bez právnej relevancie, nakoľko neznalosť zákona nikoho neospravedlňuje (z lat. ignorantia iuris nocet). Obžalovaný sa mohol omylu vyvarovať jednoducho tým, že by sa priamo na okresnom súde informoval o ďalšom postupe.

18. Navyiac vyššie uvedenú obranu obžalovaného krajský súd vníma ako účelovú, produkovanú s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Totižto obžalovaný v prípravnom konaní pri výsluchu 12. júna 2024 v procesnom postavení obvineného žiaden omyl nespomínal. Naopak, výslovne uviedol, že „...do uvedeného dátumu som nenastúpil výkon trestu, pretože sa mi nechcelo a bol som si vedomý, že porušujem zákon“.

K výroku o treste

19. Obžalovaný v odvolaní uloženému trestu odňatia slobody vytýkal neprimeranú prísnosť. Skôr ako krajský súd dá odpoveď na otázku údajnej prísnosti uloženého trestu, musel preskúmať, či bol trest uložený v súlade so zákonom.

20. Preskúmaním napadnutého výroku krajský súd zistil, že okresný súd správne ustálil pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď správne zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Iné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ani krajský súd nezistil. V tomto smere nakoniec obžalovaný žiadne námietky neuplatnil.

21. Pokiaľ ide o obžalovaným namietaný druh trestu, uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo aj podľa názoru krajského súdu plne dôvodné. Správne okresný súd poukázal na to, že obžalovaný je recidivista úmyselnej trestnej činnosti, ktorého ani opakované pobyty za mrežami od páchania ďalšej trestnej činnosti neodradili. Domnievať sa za daného stavu, že by iný druh trestu (miernejší, resp. alternatívny) u neho splnil účel sledovaný zákonom, by bolo iluzórne.

22. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, okresný súd bol nanajvýš zhovievavý, keď tomuto obžalovanému, ktorý bol dovedy už 23-krát súdne trestaný za úmyselnú trestnú činnosť a opakovane bol vo výkone trestu odňatia slobody, uložil trest v dolnej štvrtine zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takto uložený trest určite nie je neprimerane prísny, skôr sa javí ako veľmi mierny. Možno preto len dúfať, že aj takto mierny trest splní účel sledovaný zákon najmä z hľadiska individuálnej prevencie, teda že odradí obžalovaného pro futuro od ďalšieho páchania úmyselnej trestnej činnosti.

K tzv. vonkajšej (súdnej) diferenciacii

23. Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, okresný súd nepochybil, keď obžalovaného s použitím ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže tento v ostatných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, dokonca opakovane.

Záver

24. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Trestného poriadku na verejnom zasadnutí zamietol.

25. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.